

Nasledovne Najvyšší súd musel túto otázku z meritórneho rozhodovania vylúčiť, podľa predpisov odst. 1. § 35. Trppn. pokračovať, a sedriu k primeranému postu pu upraviť.

(Č. Kr. III. 252/21. z 8. I. 1923.)

Všem soudům a státním zastupitelstvům!

(Výnos min. sprav, zo dňa 22. dubna 1923, č. 20217-23.)

Ustanovení odd. III. vládního nařízení z 14. července 1922, č. 198 Sb. z. a n. týkají se podle svého znění evidence výkonu trestů, které se staly po účinnosti tohoto nařízení, t. j. po 1. lednu 1923 právoplatnými a o nichž se tedy podle § 1, po tomto datu vyhotoví trestní list.

Netýkala se tedy evidence ta výkonů trestů nepodmíněných právoplatně uložených v době dřívější.

Nyní se však ukázalo, že evidence takové nezbytně jest zapotřebí. Výkon trestů z doby minulé dosud vážne. Příkladem buď uvedeno, že u jednoho krajského soudu při soudní prohlídce vykonané v první polovici listopadu 1922 bylo shledáno nevykonaných trestů na svobodě z doby dávno minulé znaný počet, tak na př. 150 z let 1918 a 1919, 103 z roku 1920 a t. d.; příčinou těchto průtahů může býti jen nedostatek evidence, peněvadž, místa k výkonu trestu nebylo nadostatek.

Aby závady toho druhu byly i, pokud jde o tresty dříve právoplatně uložené, odstraněny, nařizuje se, aby u všech z jakéhokoli důvodu dosud neodpykaných, bezpodmínečně uložených trestech byly vyhotoveny útržkové evidenční listy podle ustanovení § 28 vládn. nař. z 14. července 1922, č. 108 a postupováno ohledně manipulace s nimi tak, jak jest v oddílu III. právě cit. vládního nařízení ustanoveno.

Presidia sborových soudů první instance uloží okresním soudům jim podřízeným přiměřenou úhůtu, nepřesahující dobu tří neděl, v níž toto nařízení má býti provedeno, a postarají se také, aby u vlastního soudu k provedení došlo co nejdřívě.

U této pak příležitosti znovu poukázáno na to, jaké nepříznivé účinky má v zápětí neodůvodněný průtah ve výkonu trestů a jak mu třeba předejiti.

Účinky ty jsou nepříznivé nejenom v ohledu kriminálně politickém, ale i služebním.

Má-li býti účelu trestu dosaženo, má trest následovati co nejdřívě po spáchaném činu.

Odsouzený musí to také pocítovati jako nepoměrně kruté, když žádá se po něm výkon trestu až několik let po spáchaní trest-

ného činu, jestliže snad již zatím samo odsouzení mělo na pachatele účinek dobrý a přivodilo u něho obrát. Jisto je, že výkon trestu v takovém případě vzbuzuje u postiženého dojem nespravedlnosti. Mimo to nelze v případě tom, když k výkonu trestu dochází za takových průtahů, jak byly příkladmo uvedeny shora, vyvarovati se podezření ne dobře informovaných osob, že postupuje se v otázce výkonu trestu ne bez stranickosti, naopak toto může velice dobře vzniknouti a dojiti víry, když se pozoruje, že někdo je donucen k nastoupení trestu ihned, ale po jiném (následkem nedostatku evidence) nastoupení takové nejen řadu měsíců, ale případně rok i více se mežadá. Stalo se již také, že nelhodné kancelářské síly využily těchto průtahů ku máměni peněz na odsouzených, předstírajíce, že mají po zákonu v moci tresty odkládati. Zbytečno je také poukazovati na to, že průtahy ve výkonu trestu vedou ku zbytečnému zatížení a vyvolávají ne zřídka nové a nové žádosti za milost.

Proto jest třeba, aby, jak již značeno výnosem z 25. července 1920, č. 34 věst., včasnému výkonu trestu byla věnována bedlivá pozornost a aby byly povolovány odklady výkonu trestu po zralé úvaze, že žádosti na odklad jsou řádně odůvodněny. Jmenovitě pak budtež zpravidla řídaje žádosti za odklad trestu v cestě co možná krátké přezkoumány co do jejich pravdivosti.

Pokud rozhodování o odkladu výkonu trestu nenáleží státnímu zástupci samému (§ 510 tih. tr. ř. ve znění nov. č. 1-20 Sb. z. a nař.) a pokud vůbec proti rozhodnutí o odkladu výkonu trestu je přípustná stížnost (§ 401 tr. ř. rak. ve znění zák. z 20. července 1912, č. 142 ř. z. a § 481 tr. ř. rak.) postarejtež se státní zástupcové také o to, aby ve všech případech, kdy konaným šetřením odklad není plně odůvodněn, bylo proti povolení odkladu výkonu trestu použito opravných prostředků.

Má-li evidence výkonů trestů, jak byla zařizena shora citovaným vládním nařízením, míti kýžžený výsledek, jest nezbytně nutno, aby ustanovení o zasílání evidenčního útržkového listu byla plně dodržována, a vedle toho, aby, jak již ve výnose z 5. prosince 1922, č. 59042-22 nařízeno, státní zástupce sám přesvědčil se prohlídkou evidenčních lístků, zda ve výkonu trestů nenastaly průtahy, a případně dal pátrati po příčinách jejich.

Teprve tímto zařízením bude umožněno, aby tu a tam se přihodivší hrubé závady ve výkonu trestu byly definitivně odstraněny a aby veškeren pokus kolkoholiv o povolování výhod neoprávněných v tomto směru mohl býti odstráněn, případně, stal-li by se přece, potrestán.

Ministr spravedlnosti:

Dr. Dolanský, v. r.